

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt gøre saa forførdelig mange Bemærkninger — jeg tror, det er saadan, at Partierne har taget deres Stilling til det Lovforslag, som vi her forhandler om —, men vil dog gøre nogle ganske enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe ironiserede over Ændringen til § 43, Stk. 3. Jeg kan godt aflægge den aabenhjertige Bekendelse, at en medvirkende Aarsag til, at dette Ændringsforslag er blevet stillet, er den, at Vnstrs Provsinsblade skrev nogle Artikler om, at det Forslag, jeg havde forelagt paa Rigsdagen, var en gevaldig Fidus for Socialdemokratiet, idet dette Parti i særlig heldige Tilfælde kunde opnaa en 4—5 Mandater mere, end det havde Krav paa i Forhold til Stemmetallet. Da jeg saa disse Avisartikler, lod jeg mine Embedsmænd udregne, hvordan det vilde forholde sig, hvis man f. Eks. lagde Kommunisternes og Socialdemokraternes Stemmetal sammen og prøvede dem paa adskillige Valg. Resultatet var, at dette Lovforslag holdt godt nok til det, der var Hensigten: at hvert Parti skulde have nøjagtigt den forholdsmæssige Repræsentation, som det havde Krav paa i Forhold til det Stemmetal, det havde opnaaet ved Valget.

Jeg tror egentlig ikke, at Ændringsforslaget til § 43, Stk. 3, er særlig paakrævet, den Indrømmelse kan jeg godt give det ærede Medlem, men naar det er vor Hensigt, at Partierne skal have den forholdsmæssige Repræsentation, de har Krav paa, kan jeg ikke indse, det gør noget, at der er indsat denne Sikkerhedsventil, som man kan kalde Bestemmelsen i § 43, Stk. 3.

Det ærede Medlem Hr. Stensballe betegnede dette Lovforslag som en Straffedom over Partiet Venstre. Ja, hvis det, at Venstre maa gaa til Valg paa lige Vilkaar med alle andre Partier, er en Straf, kan man med Rette betegne Lovforslaget saadan, men jeg mener, at en Valglov, der favoriserer et enkelt Parti, ikke har ret meget med Retfærdighed at gøre, og at det, at man skaber lige Vilkaar for alle, ikke med Rette kan betegnes som en Straf for noget Parti.

Det ærede Medlem henstillede, at jeg, naar Valglovskommissionen skal nedsættes, vilde tage Hensyn til Landstinget, saa at dette høje Ting ogsaa blev repræsenteret. Det er ganske klart, at naar denne Valglovskommission skal nedsættes, vil det ske efter Forhandling med Partierne, og der vil blive sikret en ligelig og rimelig Repræsentation, saa at alle de Interesser, der kan

have Krav paa at blive repræsenteret, ogsaa vil blive repræsenteret i Kommissionen.

Endelig er der gjort nogle Bemærkninger om, at der ikke i dette Lovforslag er taget tilstrækkeligt Hensyn til Grundlovens Bestemmelse om Hensynet til Befolkningstætheden. Jeg maa sige, at denne Grundlovsbestemmelse fuldt ud er sket Fyldest i det Lovforslag, vi her behandler. Jeg skal ikke gentage den Dokumentation, jeg har givet herfor i den udførlige Redegørelse, jeg gav i mit første Indlæg. Jeg finder ikke Anledning til at gøre ret mange Bemærkninger herudover. Jeg tror, det er saaledes — det var i alt Fald mit Indtryk ved den Debat, der fandt Sted i Folketinget —, at uden for Partiet Venstre erkender man fra alle Sider, at den gældende Valglov er forældet. Naar et enkelt Parti kan opnaa 7—8 Mandater mere, end det har Krav paa, maa man i alt Fald indrømme, at det er saa som saa med Forholdsmæssigheden. Naar man, som det ærede Medlem Hr. Stensballe selv sagde, er Tilhænger af Forholdstalsvalgmaaden, maa man ogsaa sikre Forholdsmæssigheden mellem Stemmetal og Repræsentation, og naar man af den Aarsag tager Valgloven op til Revision, finder jeg det ogsaa rimeligt og retfærdigt, at man tager Hensyn til den Forskydning, som siden Lovens Vedtagelse er sket i Vælgerbefolkningen. En Ordning, hvorefter der i Hovedstaden skal bruges omtrent dobbelt saa mange Stemmer for at opnaa et Mandat, end Tilfældet er i Jylland, har heller ikke meget med Retfærdighed at gøre.

De to Hovedformaal, som jeg har haft for Øje ved Udarbejdelsen af det Lovforslag, vi her behandler, er: Sikring af Partiernes ligelige Repræsentation i Forhold til Stemmetallet og en tilbørlig Hensyntagen til Forskydningerne i Folketallet.

Hans Hansen: Det ærede Medlem Hr. Stensballe var inde paa en Omtale af Vnstrs Opstilling i København og sagde, at det var ikke Partiet Venstre, der havde opstillet, men det var Vælgerne i København. Naar det ærede Medlem Hr. Stensballe saaledes vil benægte, at Partiet Venstre har staaet Fadder til dette Barn, er det vel saaledes, som det almindeligvis er, at Barnefædrene i mange Tilfælde ikke vil staa til Ansvar for deres Gerninger. Under den Debat, der fandt Sted i Folketinget under Behandlingen af den midlertidige Valglov, hvor Formanden for Venstre i København, den daværende Forsyningsminister Axel Kristensen, deltog meget ivrigt i Debatten,